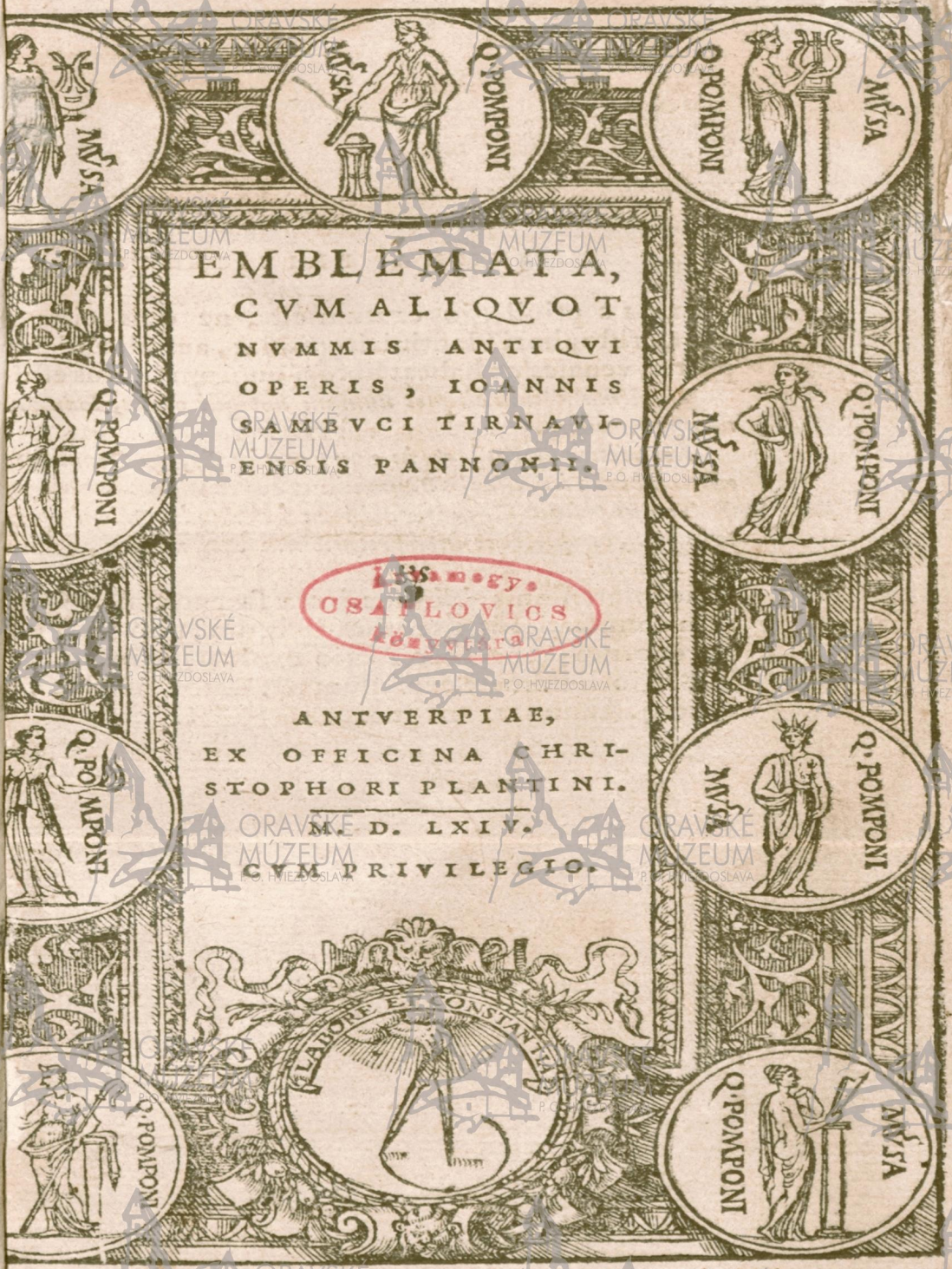

EMBLEMATA,
CVM ALIQVOT
NVMMIS ANTIQVI
OPERIS, IOANNIS
SAMBVCI TIRNAV
ENSIS PANNONII.

OSAPLOVICS
konynara

ANTVERPIAE,
EX OFFICINA CHRI
STOPHORI PLANTINI.
M. D. LXIV.
CVM PRIVILEGIO.

V O D E M B L E M A T V M,
quæ ferè καὶ πάρεργον operibus,
pro materiæ locique ratione, or-
namenti atque varietatis causa
inferuntur, genera sint tria, no-
tum est.

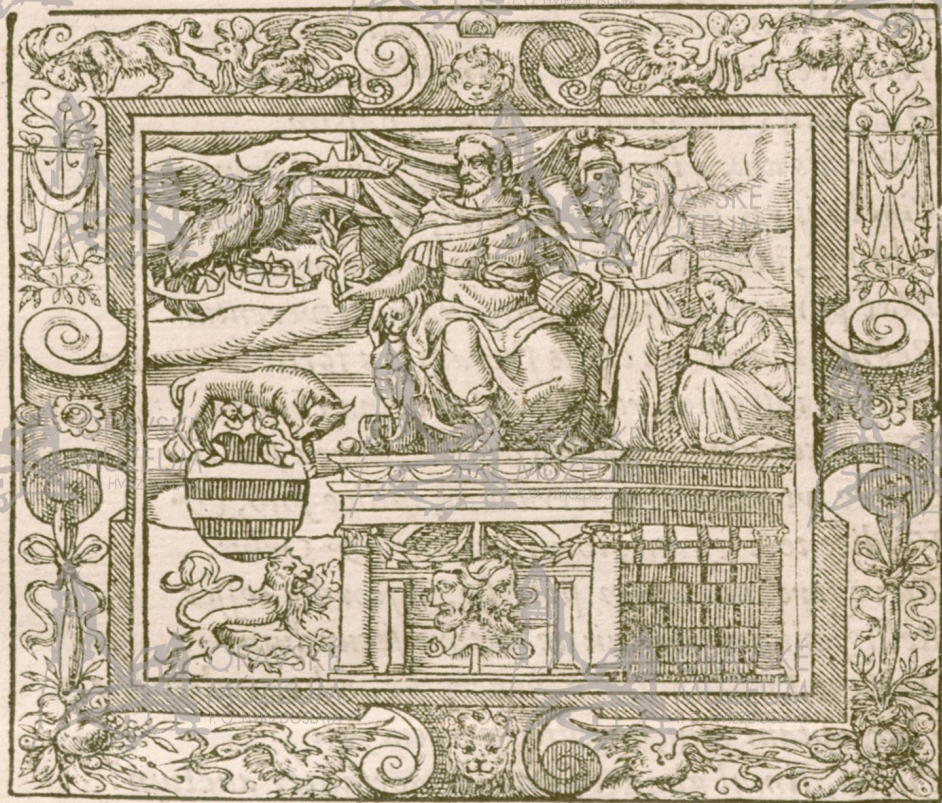
Quorum exemplo quæ præsertim
ad morum doctrinam pertinent, figuris qui-
busdam, poetarum vt modo delectent, ma-
gisque accendant, obduci vera, inuoluique
solent, vt ὡς ἐν τύπῳ notæ, ac signa ὀφεισινὰ
sint, καὶ κατ'ενοητικά. Nam τὸ ἐμβάλλεσθαι iniice-
re, ac proponere aliquid obscurius, quod ex-
plicationem, atque cogitationem requirat,
etiam Græcis significat, sed sine dubitatione,
aut interrogatione melius fiunt, ac problema-
tis obscuriora, & dilemmatis, ænigmatis aper-
tiora videntur.

SYMBOLA autem seu παραδείγματα, ipsæ
rerum, pictura ac imagines dici, quasi tes-
feræ, verius possunt: cognata hæc tamen, &
vix, vt εἰκὼν, καὶ μεταφορά, dissident. Ac etsi
hec vt problemata vniuersa constitui possunt:
trium tamen præcipuè sunt generum, quo-
modo & ipsorum expositio, & intelligentia.
Nam & de moribus, & natura, & historica,
fabulosaque, διὰ χαρακτηρισμῶν, καὶ συνθημά-
των commodè finguntur: sed imprimis vitam,

*Os, oculos pictor Sambuci reddidit, aptum
Ingenij munus fingere solus amat.*

9
MAXIMILIA NO
ROMANORVM, HVNGARIAE,
BOHEMIAE QVE REGI INCLYTO,
ARCHIDVCI AVSTRIAE. &C. DO-
MINO SVO CLEMENTISSIMO.

QVIS tibi tam iuueni diuinos fundit honores,
Ausisqve immensis compleuit pectora, Regum
Maxime? non leuiter tribuit mortalibus ista
Munera, qui caelum, ac terras Deus ordine torquet.
Nam volucris late totum fama intulit Orbem,
Te triplici insignem diademate, dotibus auctum.

A 5

Te sibi

Et cælo & terra manibus cor vtrique tenetur,
 Externa nunquam quæ dirimuntur ope.
 Est in amicitia suavis concordia rerum:
 Nec potis est fictos, aut violenta pati.
 Nam virtute coit, simulat nec enormia lucra,
 Hæc ubi deficiunt, debita nulla fides.
 Nullus amor durat, nulli comitantur honores,
 Et quamvis causæ dissolvere leues.
 Sed nec in humanis consensus firmat amicos,
 Sint opus æterna religione pares.
 Quis sua committat Thurcis, quo fœdere tutus,
 Qui diversa colit Numina, fingit idem?

Quæ

Quæ profunt non temeranda.

VITILE quod vitæ est semper honores,
 Et meritas laudes ritè meretur.
 Nec leuiter cuius proiciendum.
 Quæ sacra sunt porcis non ea cure.
 Nec precium norunt quid valitura
 Sunt segetes, tantum bestie opimam
 Saginam cumulant, ventris onusque.
 Ergo sues rectè sacrificabat
 Frugifera quondam grata vetustas,
 Semper & à bobus continuat se
 Agricolis, quorum maximus usus.

Nil

Vniuersus status, ἢ λαοκρατία.

FORMICAE homines factas dixere poëtae,
Sensus inest aliquis, prouida cura mouet.
Sed sine iudicio concurrunt lege soluta:

Et glomerat montes paruula turba suos.
Commouet has quiduis trepidas, Duce, Rege carentque,
Ordo tenet nullus, sollicitatque furor.
Has turbant sonitus, apibus dum rusticus aptam
Constituit sedem, & conuocat alueolis.
Quum coeunt ciues sine legibus, imperiumque
Omnibus aequale est, ius, gladiusque silent,
Et nisi seditio populum vexatque tumultus,

Premia

*Premia nulla bonis, libera poena malis.
Vt tempestates turbo praeludit arenis,
Horum conditio mobilis, atque status.
Hos fuge, tranquillas si queris figere sedes,
Nempe nihil firmi res popularis habet.*

B 5

Fortuna

Vtilitatis ergo, limax.

Dum latitans domi porta vagor, mensasque paratu
Orno, vel in venerem luxuriosa vocor.

Omnes certatim redimunt, me colligit usus,
Delitiis nequeo tum exaturare famem.

Deposui quando concham, (quæ grata voluntas)

Proteror, aut risu sepe reuoluo humi.

Donec profueris se quilibet addit amicum,

Casibus aduersis mox violatur honos.

C 3

Modera-

In secundis consistere laudabile quoque.

ORPHEVS lyra valebat,
 Olor sacerque semper
 Fuit, suave cantans.
 Post hunc bonusque Homerus,
 Philomela cui dicata est,
 Tanquam loco secundo.
 Sed rectius secundum
 Illi locum dedissent:
 Nam vt Psittacus meretur
 Primas, loquax secundas

Pica,

Vfus, non lectio prudentes facit.
Ad Fulvium Ursinum suum.

NON doceo semper, non est cur sepe reuifas,
 Lectorum memorem pagina nostra facit.
 Possidet ingentem numerum qui vendit auarus,
 Doctior at nunquam bibliopola fuit.
 Perpetuò si nos verses, relegasque seuerus,
 Si non utaris, contineas ne memor:
 Nunquam proficies, perit labor, atque lucerna.
 Officij hoc nostri vt te moneamus erat.
 Id quoniam rectè noras doctissime Fului,

Impri-

Dum potes viuere.

*Ad Achillem Bochium, tanquàm paren-
tem, de sepia.*

D V M me venatur, sequitur piscator auarus,
 Decipio effuso prompta liquore manus.
 Obscuri latices me condunt, cernere tectam
 Atramenta vetant, abdita tuta nato.
 Sic quibus in promptu modus est defendere vitam,
 Cur non effugiunt, seque tuentur ope?
 Donec qui cælo hanc animam demisit ab alto
 Nos vocet, ac tenebras mutet honore graues.

Tolerantia.

FORTIS in aduersis animo non frangitur alto:
Sed contra semper promptius ire parat.
Crescit, & obdurat, iuuat indulgere labori,
Pascitur hic læsis, vincula nulla timet.
Aureus vt foliis & lento vimine ramus
Auulsus simili pignore, fronde redit.
Non minor & mens fit varijs exercita curis,
Quoꝛum magis demis copia maior erit.
Augescunt, non franguntur diuina labore:
Res hominum absumit, perficit illa labor.

Alchimix vanitas.

PERPETVÒ sūdat cur Carbonarius iste?
 Dissociare igni vt mixta elementa queat.
 Cur quod nusquam extat, fuit aut essentia quinta
 Hanc pretio querit, sollicitatque focis?
 Hoc stolidum mandat pectus, nec sana voluntas,
 Quid referet lucri? vniat vt inde stipe.
 Quæ miseros hominum cepit dementia sensus,
 Incerta vt certis sint redimenda bonis?
 Spem pretio nunquam tibi pollicearis egenam,
 Soluitur in fumum quidquid ineptus agit.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ
MÚZEUM

QVATVOR ANNI TEMPORA,
IN NUMMO REGIO MAXIMI
PRECII IN FONTENOBILI.

EXCVDEBAT CHRISTOPHORVS PLAN-
TINVS ANTVERPIAE, VIII. CAL.
SEPT. ANNO M. D. LXIV.